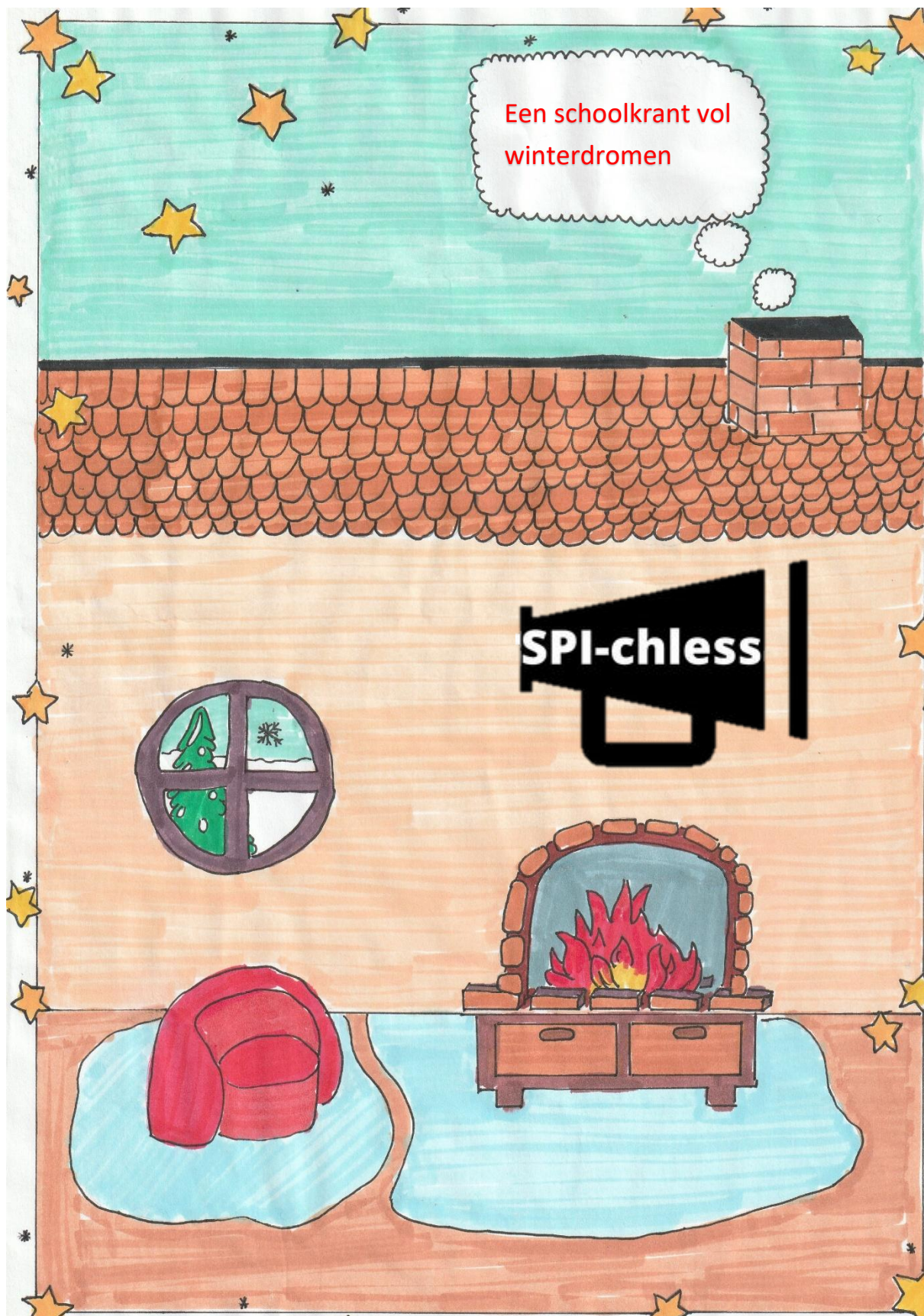

Ebe De Graeve (1 TAL5 CL)

Inhoudsopgave en inleiding

Woorden vol wonderen	p. 5
Nieuws vers van de pers	p. 8
De stem van SPI	p. 25
Verhalen na de schoolpoort: In-SPI-rerende oud-leerlingen	p. 27
Familienieuws	p. 33
NETSPiX	p. 35
Het leven zoals het is in het SPI	p. 36
De blik van de kunstenaar	p. 38
Woordzoeker	p. 43

De dagen worden korter, de lichtjes gaan aan en overal hangt de kerstsfeer in de lucht. ✨ 🌲 Met het einde van het jaar in zicht, nemen we graag even de tijd om stil te staan bij wat we samen hebben gerealiseerd.

Deze kersteditie van de schoolkrant is bijzonder: het is onze grootste editie tot nu toe! Heel wat leerlingen werkten enthousiast mee aan artikels, interviews, creaties en ideeën. Hun inzet, creativiteit en samenwerking maken deze editie extra speciaal. Voel je het kriebelen om mee te werken? Laat dan zeker iets weten aan mevrouw De Vuyst, mevrouw Reyns of mevrouw Rouckhout.

Blader door deze feestelijke krant, ontdek waar iedereen de voorbije maanden mee bezig was en geniet van de vele verhalen die onze school tot leven brengen. Of je nu even wil terugblikken, inspiratie wil opdoen of gewoon wil ontspannen tijdens de laatste schooldagen van het jaar: deze editie is er voor jou.

Veel leesplezier en warme, gezellige feestdagen gewenst! 🎅 🎁

Woorden vol wonderen

En toch

wordt het telkens weer Kerstmis,
Als wij ongewapend en kwetsbaar
het leven en elkaar durven omarmen.

En toch

zal licht het duister overwinnen
als wij doorheen alles wat ons overkomt
ook iets van dat licht in ons dragen.

En toch

kan enkel vrede ons tot mens maken
als wij anderen waardigheid gunnen
en hen steeds als medemens
willen benaderen.

En toch

is het hoop die ons samenbrengt
en ons verbindt als wij onvermoeibaar
blijven uitzien naar tere kiemen
waarin nieuwe levenskracht begint.

Kris Gelaude

Brussel-Zuid

Telkens wanneer er wat overstaptijd was, kon hij het niet laten de deuren van het station achter zich te sluiten. Binnen was er de geur van koffie en beton, het ritme van treinaankondigingen, reizigers die haastig door de gangen wolkten. Maar buiten, daar wachtte het andere Brussel. Daar stonden zij die nergens heen leken te gaan, of die de trein al lang hadden gemist. Hij bood ze een sigaret aan, een lach, een luisterend oor. Daar, in de tocht rond de brede ingang, voelde hij zich thuis in de onderbuik van de stad.

Het was een mengsel van nieuwsgierigheid, spanning en overgave maar ook van een diepmenselijkheid dat hem telkens opnieuw naar buiten dreef. Meer nog: hij zocht er een vlucht uit zichzelf, waarheden in al dat vreemde. Tussen die dwaalgasten, dromers en verstekelingen probeerde hij spiegels te vinden. Verhalen die hem lieten voelen dat hij niet de enige was die richting miste.

Zo was er Desiré, die op zijn veertiende kindsoldaat was geweest onder Mobutu. Zijn blik veranderde naar gelang de nood: nu een cobra, dan een krokodil, dan weer een arend, en wanneer het moest een leeuw. Hij sprak even moeiteloos Frans als Nederlands en Engels, voor hem geen gebroken taal. Zijn woorden hakten als machetes door de lucht. Het was vooral de zekerheid in zijn ogen die raakte, alsof hij niet vertelde maar bezwoer.

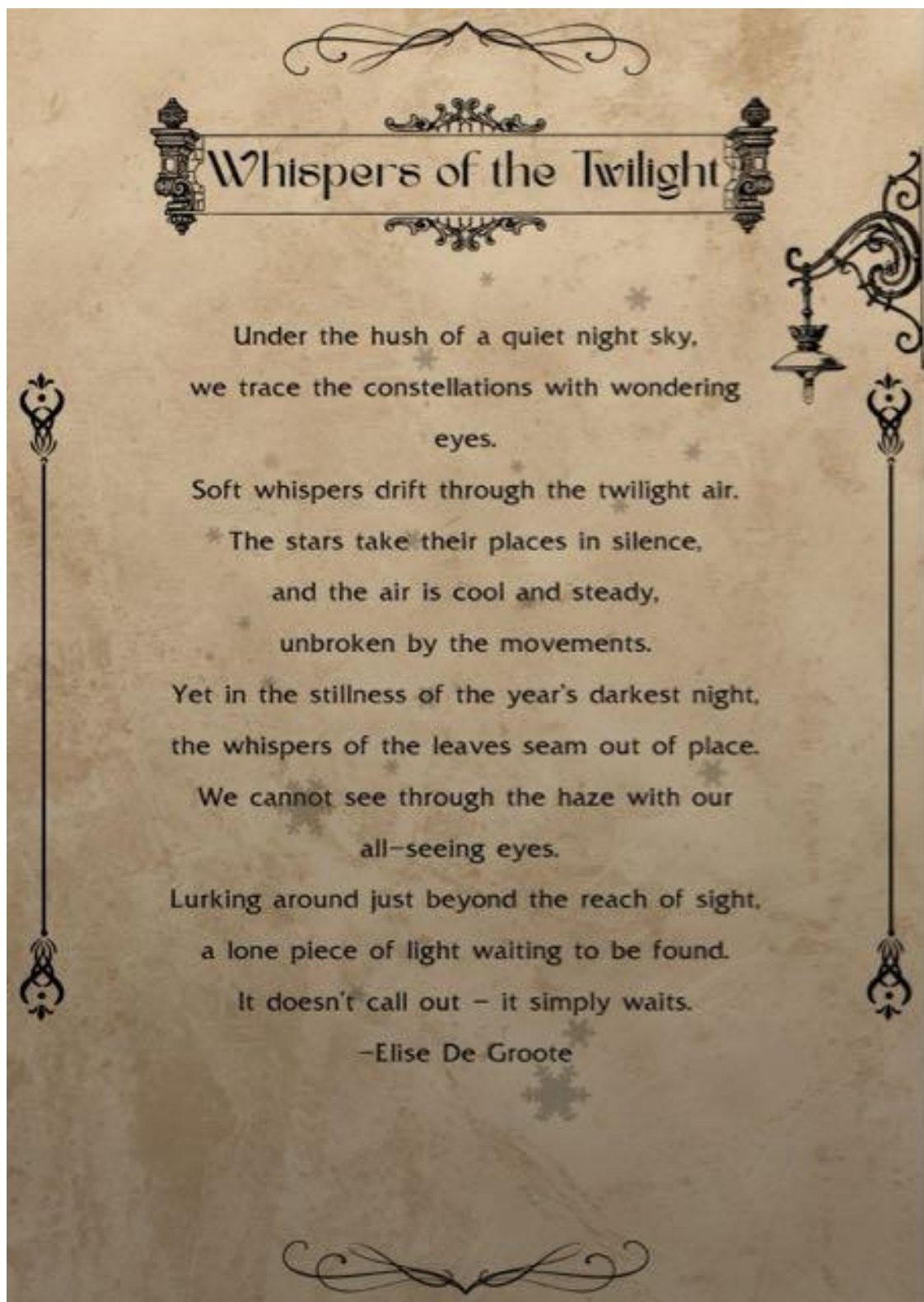
Later ontmoette hij Yves, uit Dour. Een jongen die droomde van een carrière als rapper—zijn manier om wijsheid en overleven in woorden te gieten, gericht aan een wereld die zelden vriendelijk was. Hij freestylede een paar regels, schor maar messcherp, en lachte schuchter na afloop. Bij het afscheid vroeg hij om wat muntstukken, genoeg om de trein terug naar huis te betalen. Hij was er bijna.

En er was ook Rosa, een vrouw met een plastic zak vol kleine bezittingen, die zich bij elke zin excuseerde voor haar Frans. Ze vertelde over haar dochter in Charleroi, die haar niet meer wilde zien. Haar handen beefden, maar in haar ogen fonkelde een hardnekkig licht. “Ze zal mij ooit terugvinden,” zei ze, alsof het een gebed was.

Soms waren de ontmoetingen vluchtig: een blik, een halve zin of een schim die weer verdween in de stad. Vaker bleven ze hangen, wekenlang, alsof de stemmen van de anderen meer gewicht hadden dan de zijne.

Wanneer hij weer de roltrappen nam naar de perrons, voelde hij de paradox knagen: hij was reiziger, maar nergens onderweg. De mensen die hij ontmoette waren vastgeklonken aan het asfalt, maar hun verhalen droegen vleugels.

Kortverhaal van Steven Van Der Heyden

Een vleugje Engelse poëzie van Elise De Groote uit 5IHL

Nieuws vers van de pers

De Hoge Rielen **door Happiness Ntekoyez (1 TAL4 CL)**

De eerstejaars zijn drie dagen naar de Hoge Rielen geweest.

De busrit erheen was luid, maar toch heel leuk. Sommige leerlingen vonden de busrit niet zo leuk, want hun gsm was afgepakt of plat. Er werd gelachen en gebabbeld, niemand wist wat er zou gebeuren. Misschien wisten we wel één ding: we gingen niet alleen veel tijd doorbrengen met de klas maar ook met onze (beste) vrienden uit andere klassen.

Toen we aankwamen, moesten we onze bagage naar het gebouw brengen. Sommigen moesten niet heel ver stappen, zoals de mensen die in gebouw 4 en 5 sliepen. Zij hadden veel geluk, maar andere mensen die bijvoorbeeld in gebouw 11 sliepen, moesten wat verder stappen.

Toen we aankwamen, kregen we net genoeg tijd om ons bed op te maken (en te babbelen natuurlijk).

Na de activiteiten in de voormiddag gingen we middageten en eerlijk? Het eten was lekker en het zag er allemaal netjes uit. Het enige jammere is dat er stoelen waren die je niet naar voor of achter kon schuiven. We kregen daarna een paar minuten pauze.

De eerste avond was verdeeld in twee. Eerst was er 1-tegen-allenspel. Dat was heel leuk want iedereen was druk bezig met de opdrachten en het was ook gezellig. Na de uitslag kregen we een paar minuten om ons aan te kleden voor de fluofuif. Op weg naar de fuif werd er veel gebabbeld. Tijdens de fuif werd leuke muziek gespeeld en er werd veel gedanst. Ook al was het een best kleine ruimte voor 120 leerlingen, het was gezellig en wie dat wou mocht ook buiten blijven. Na een tijdje kregen we een koekje dat we buiten moesten opeten en we konden alles wegspoelen met een appel- of fruitsapje. Terug in ons gebouw kregen we nog even tijd om ons klaar te maken om te gaan slapen.

De tweede dag werden we wakker en we moesten ons direct aankleden om te gaan ontbijten. Na twee of drie activiteiten gingen we lunchen. Toen kregen we puree en fishsticks. Na een paar activiteiten in de namiddag was het weer avond en net zoals de avond ervoor, bestond die avond uit twee delen. Voor de laatste avondactiviteit kon je kiezen uit sporten (voetbal), kampvuur voorbereiden, bandjes maken... het was leuk om met vrienden iets te doen en daarna was het tijd voor de laatste activiteit die dag, namelijk het kampvuur. Aaron (1A LAT 2 CL) speelde gitaar, goed gedaan! Het waren leuke liedjes, en omdat bijna iedereen meezong, was er een leuke sfeer. Een avond om nooit te vergeten dus. Na het kampvuur waren we doodop. De dag erna moesten we alle bagage terug inpakken en onze koffer naar het restaurant rollen. Toen keerden we terug naar Herzele. Tijdens de rit bespraken we alles wat er was gebeurd en lachten we om grappige herinneringen.

We hadden een fijne tijd met vrienden. Een driedaagse om nooit te vergeten, we hebben er echt van genoten, veel nieuwe vrienden gemaakt, op een zanderig bed geslapen, hoogtevrees overwonnen in het klimbos, onze voeten kapot gestapt, grenzen verlegd en een beetje gek gedaan, maar altijd met onze vrienden. Op de volgende bladzijde lees je een paar reacties van andere eerstejaars.

Dit waren de Hoge Rielen editie 2025... Dit vond 1TAL1! 😊

Ik vond dat klimmen met die zipline echt leuk, maar ook een beetje eng want ik heb hoogtevrees. (Jael)

De leukste uitstap ooit. (Kimberly)

Heel leuk want we waren altijd bezig met coole en spannende dingen zoals het hoogteparcours en de deathride, maar ook het kampvuur en de fluofuif. (Noor)

We konden altijd met elkaar praten omdat we in hetzelfde gebouw bleven en dat was ook leuk! (Roos)

Onze slaapkamer vond ik heel proper. We sliepen met drie in een kamer en dat vond ik best leuk! (Nora)

Wat ik niet zo leuk vond is dat we vroeg moesten opstaan maar ik begrijp het wel. Het plezantste was toch dat er

veel plezier was! (Finn)

De Speleobox was zoooo leuk! Toen ik erin ging, was het echt donker maar door veel te voelen vond ik de uitgang. (Ella)

Ik vond het sjoeren een toffe ervaring. De eerste avond hadden we elkaar gezichtsmaskertjes opgelegd en zelfs mevr. De Vos deed mee. 😊 (Elien)

Ik vond de Hoge Rielen echt megaleuk. Supertoffe activiteiten en samen rode en oranje paddenstoelen met stippen zoeken. (Dorian)

Als we naar een andere plek moesten, mochten we met de kar rijden. Dat was altijd een beetje spannend want we gingen soms best snel. (Fien)

Het was wel spijtig dat het te snel voorbij vloog. (Emma)

Het was fijn dat de leerkrachten tijd maakten om te babbelen en te vragen hoe het met ons ging. (Ruth)

De douches waren wel een beetje raar. Je moest aan een touwtje trekken om water te krijgen. (Ines)

Het eten in het restaurant was lekkerder dan verwacht. Vooral de balletjes. (Zsaya)

De Hoge Rielen ga ik nooit vergeten!! (Lukas)

We hadden ook eens biotoopstudie maar dat was niet erg want we mochten allerlei dingen onderzoeken. (Léano)

Ik vond het tof dat we onze avondactiviteiten zelf mochten kiezen. (Elise)

Het klasmomentje (Leef) vond ik ook top. (Mia)

Het kampvuur was voor mij het leukste moment van de driedaagse. Dat was zo gezellig en zeker een moment om te koesteren. (Lotte)

Ik vond het echt ook tof dat ik zo een paddenstoel in het echt heb gezien. Precies het huisje van kabouter Plop. (Finn)

Bedankt aan alle leerkrachten die er een leuke en spannende driedaagse van hebben gemaakt! Ik hoop dat we nog eens zo een fantastische uitstap kunnen doen! (Ruth)

Pairi Daiza

door Happiness Ntekoyez (1 TAL4 CL)

De eerstejaars hebben hun eerste excursiedag op SPI beleefd in Pairi Daiza op 26 september.

Toen we aankwamen, hebben de meeste leerlingen iets gegeten. Daarna hebben de leerkrachten enkele instructies gegeven. We kregen van de leerkracht natuurwetenschappen een bundel over de acht werelden van Pairi Daiza. Daarin moeten we invullen wat de dieren eten, en nog veel meer. Sommige leerlingen hebben eerst de opdrachten gedaan en sommigen hebben dat op het einde gedaan: je mocht ook je gsm meenemen om foto's te maken voor de opdrachten en/of herinneringen. Deze foto's moest je in de uploadzone zetten. De opdrachten waren uiteindelijk niet zo moeilijk.

Nadat je klaar was met de bundel, mocht je vrij door Pairi Daiza wandelen. Er waren superleuke winkels, sommige waren wel een beetje duur. Er was zelfs een winkel vol snoep en M&M's en nog veel meer!

Het lunchpakket hadden we mee van thuis. Sommige leerlingen hebben iets ter plaatse gekocht in de plaats van een boterham. Er waren leuke plaatsen om te eten; er was een restaurant, en nog veel meer.

Het was een leuke ervaring om tussen de dieren te lopen en met je vrienden rond te hangen, te lachen en ik denk dat de meeste leerlingen de shops heel leuk vonden. Het was echt een leuke excursie met het hele eerste jaar, met de leerkrachten, met je beste vrienden en de dieren natuurlijk.

Een dag vol wetenschap

door Mathis Vanwittembergh (2 LAT2 CL)

Op 13 oktober gingen we met de tweedejaars op uitstap naar Technopolis in Mechelen, een plek vol wetenschap, techniek en vooral veel plezier!

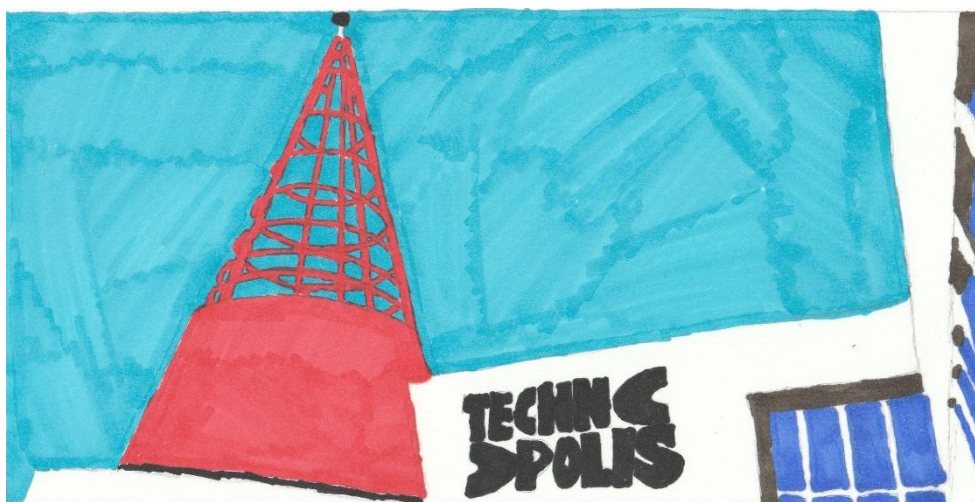
Toen we aankwamen na de busrit, liepen de meesten meteen naar de auto die je kan laten omhoogtrekken door aan de andere kant op de ronde platformpjes (zoals bij een deathride) te gaan zitten. Dat was meteen al een bijzondere start, nog voor we naar binnen gingen.

Daarna kregen we eerst uitleg over de regels en over de e-quiz, die we moesten maken op de schermen die verspreid zijn over Technopolis. We moesten in groepjes verschillende opdrachten maken voor techniek, natuurwetenschappen en muziek. Zo ontdekten we bijvoorbeeld dat geluid ook door botten kan reizen, en we mochten allerlei oefeningen doen die op de schermen stonden. Dat was een soort elektronische quiz waar je punten kon verdienen.

Tussendoor gingen we ook naar een wetenschappelijke show. Dat was tof, want er werden allerlei proefjes gedaan met vuur, rook en andere verrassende experimenten. We mochten per groep met een afstandsbediening voorspellen wat er zou gebeuren.

Voor de opdrachten uit de bundel moesten we ook samenwerken in groepjes. Na de middagpauze moesten we terug verder werken aan de opdrachten. Toen we daarmee klaar waren, mochten we zelf kiezen wat we wilden doen. Sommigen probeerden de vliegende fiets, anderen ontdekten verder de wijde wereld van Technopolis.

Het was een leerrijke en leuke dag vol wetenschappelijke ontdekkingen!

Excursie naar Namen

door Louis Van Melkebeke (2 EO2 CL)

Vrijdag 16 september is het tweede jaar op excursie naar Namen geweest in verband met de lessen Frans op school. Op het programma stond een rondleiding in de stad begeleid door een opdrachtenboekje over de cultuur, de geschiedenis en uiteraard de taal van Namen.

Alle leerlingen moesten die dag vroeg opstaan want verzamelden om 7:30u op de speelplaats. Kort daarna vertrokken we met de bus naar Namen. Rond ongeveer 10:00u arriveerden we daar. Er volgde een ontmoeting met de gids in een lokaal café, waar we gelijk in groepen werden verdeeld. Elke groep kreeg een Franstalige gids aangewezen om de stad te verkennen. Na de ontmoeting ging elke groep zijn eigen weg uit. In dit artikel volgen we groep 3, maar uiteindelijk heeft iedere leerlingengroep alle bezienswaardigheden bezocht, zij het dan in een andere volgorde. Groep 3 startte aan de fameuze citadel van Namen, die we hebben beklommen en waarna we van het uitzicht konden genieten.

Bij het afdalen van de citadel kwamen we ook iets merkwaardigs tegen, namelijk de grote gouden schildpad van Namen.

Na het avontuur op en rond de citadel was het tijd voor lunch, dus gingen de enkelingen naar de McDonalds, om te smullen van lekkere hamburgers en frietjes. Daar zagen verschillende groepen elkaar terug.

In de namiddag stonden nog een paar gebouwen rond de stad op het programma, zoals de kerk Saint-Loup.

Reactie van een leerling:

'Wat vond je het leukst aan de uitstap?'

'Ik vond het bezoek aan de McDonalds wel leuk omdat we dan samen met de vrienden konden eten. De sfeer was fijn en we hadden na onze tocht echt honger gekregen.'

'Wat vond je het minst leuk aan de uitstap?'

'De parfumwinkel boven op de citadel was niet echt het bezoek waard omdat er niet veel te doen was. Bovendien rook de parfum te sterk, wat niet zo aangenaam was.'

'Was het moeilijk om de Franse taal te gebruiken en te spreken?'

'We spraken geen vloeiend Frans, maar toch verstonden de aangename en aardige mensen uit Namen ons. Het was dus niet zo makkelijk.'

'Vond je de stad Namen interessant?'

'Ja, de stad Namen heeft meer geschiedenis dan ik dacht! Er waren ook mooie gebouwen en monumenten. De citadel was een mooie toevoeging aan de stad.'

Grenzeloze vriendschappen: Uitwisselingsweek met Bergamo

Hoe voelt het om een vreemde leeftijdsgenoot een week lang in huis te nemen - en hem of haar daarna als vriend(in) te moeten missen? Hoe is het om samen nieuwe steden te ontdekken, culturen te delen en intussen ook jezelf een beetje beter te leren kennen? Onze vijfdejaars die deelnamen aan het uitwisselingsproject met Bergamo kunnen het je vertellen. Hieronder lees je over de ervaringen van Lynne en Elise uit 5EMT2 tijdens een memorabele schoolweek.

Het Bergamo-project was voor mij een hele toffe ervaring. Ik heb unieke, leuke mensen leren kennen met wie ik vandaag de dag nog altijd contact heb. De school heeft een hele week leerrijke maar leuke activiteiten ingepland, je bezoekt elke dag een andere stad waar je telkens weer nieuwe dingen over te weten komt. Zo hebben we de steden en elkaar een beetje beter leren kennen. Ook voor de Belgische leerlingen waren dit interessante uitstappen. De Italiaanse gasten waren allemaal enorm vriendelijk en sociaal, waardoor het makkelijk was om een vriendschap op te bouwen met hen. De leerkrachten houden rekening met jouw persoonlijkheid en die van de Italianen. De Italiaanse gast die bij mij verbleef, was daadwerkelijk een echte kopie van mij. Het klikte meteen vanaf de eerste dag. Ik zou dit zeker aanraden, want het is een once-in-a-lifetime experience. Ik denk dat ik deze vriendschappen voor altijd zal koesteren en ik ben heel dankbaar voor de nieuwe mensen die in mijn leven zijn gekomen.

(Lynne Rottiers)

Ik kijk met een heel tof gevoel terug op het Italiaanse project waar ik aan heb deelgenomen. Het was een unieke ervaring en een bijzondere kans om nieuwe mensen te leren kennen. Ik heb een leuke tijd gehad samen met mijn vrienden en met de Italiaanse gasten. We hebben veel steden bezocht en samen leuke activiteiten gedaan. Ik had veel geluk met een enthousiaste gast die erg geïnteresseerd was in onze cultuur. Ik vond het heel fijn om haar wat van België te tonen. De gasten waren allemaal heel toffe en open mensen met wie we veel konden lachen. Ik heb enkel positieve herinneringen aan deze week en zou het iedereen kunnen aanraden!

(Elise De Meyst)

Voorleesweek brengt SPI aan het lezen

door E. De Vuyst

Tijdens de Voorleesweek eind november was lezen overal aanwezig op onze school. Het hoogtepunt was zonder twijfel de feestelijke opening van het nieuwe leeslokaal in N16, het gezellige nest van de Groene Bevers en de leerlingenraad. Vanaf nu verandert het lokaal één middag per week in een warme leeshoek, compleet met zetels, kussens en een kleine, maar knusse bibliotheek vol boeken en strips voor alle leeftijden. Wie komt lezen, spaart stempels en ontvangt na zes en tien bezoeken een kleine verrassing. Je kan je eigen boek meebrengen, maar ook snuisteren in onze boekenvoorraad.

De opening op donderdag 27/11 werd gevierd met een voorleesbingo én een mini-receptie met een drankje en een hapje.

Wanneer ben je welkom?

- 1es, 2es en 3es op vrijdagmiddag vanaf 12.40u
- 4es, 5es en 6es op maandagmiddag vanaf 13.30u

Maar de voorleespret bleef daar niet bij. Klassen uit de 3es en 4es organiseerden voorleessessies voor leerlingen uit de lagere scholen van Steenhuize, Hillegem, Borsbeke en Herzele. Ze leidden hun jonge gasten rond langs verschillende plekjes in de school en brachten verhalen tot leven, van de legende van Manneke Pis tot de Gruwelijke Rijmen van Roald Dahl. Met creatieve, speelse opdrachten tussendoor werd het een fijne activiteit waarin zowel voorlees- als luisterplezier centraal stond.

SPI MEETS UK TRADITIONS

Eind september waaide er weer een vleugje Britse charme door de gangen van het N-blok tijdens het jaarlijkse English Breakfast voor alle vijfdejaars. In uniform trokken de leerlingen naar de refter, waar na de traditionele fotoshoot de klanken van 'God Save the King' en 'Scotland The Brave' door de zaal weerklonken - bij sommigen luidkeels, bij anderen iets voorzigtiger....

De leerkrachten Engels waren al sinds de vroege ochtend in de weer met pannen en bakken vol eieren, champignons, tomaten, bacon en bloedworst. Het resultaat: een stevig full English breakfast waar met zichtbaar plezier van werd gesmuld. De sfeer was warm, vrolijk en een tikje ceremonieel - precies zoals het hoort bij deze leuke traditie.

Groene Bevers aan het werk

door S. Vercauteren en C. Vroman

Onze gemotiveerde Groene Bevers lieten zich alweer van hun beste kant zien dit semester!

De fietsers onder jullie zullen ongetwijfeld al hebben opgemerkt dat zij ook dit schooljaar beloond worden omdat ze op een duurzame manier naar school komen. Wie lust er op een koude herfstdag nu niet zo'n glaasje warme chocomelk voordat de lessen van start gaan?

Dit schooljaar doen de Groene Bevers ook opnieuw mee aan Operatie Proper. Vorig schooljaar kregen zij voor hun medewerking aan dit project €675 van Mooimakers. Doen ze dit schooljaar nog beter?

De Groene Bevers maakten zelf verf uit huis-, tuin- en keukenproducten. Daarna maakten ze posters om de Groene Bevers in de kijker te zetten. Tegelijkertijd willen ze ons uitdagen om bewuster om te gaan met het milieu.

Halloween op SPI

door Liesl De Groote, Marilou De Brabander en Dana Janssens (5 WW1)

De week voor de herfstvakantie was het voor alle leerlingen duidelijk: Halloween zat eraan te komen! De speelplaats was versierd met heksen en spinnenwebben. Ook in de gebouwen was Halloween niet ver weg, zo stonden er pompoenen in de refter en in de gangen. De Groene Bevers organiseerden onder de middag een heuse Halloween-activiteit, namelijk pompoen snijden. Verschillende enthousiaste leerlingen veranderden de doodgewone pompoenen in enge, schattige en leuke pompoenen.

Je kan er een theelichtje in zetten voor een mooi effect, zoals je op onderstaande foto's ziet. Misschien heb je wel een van deze mooie pompoenen in de gangen zien staan. Het was alleszins een geslaagde middag met prachtige Halloween-versiering als resultaat.

Artbeat@ Snina (Slovakije)

door Wout Van Dorpe (2 MTW3 CL)

In september 2025 vond de derde internationale projectweek plaats van het Erasmusproject ARTBEAT. Wout, Timon, Ella, Lina, Julie, Helena en Maité reisden samen met meneer de Buck en mevrouw De Vos naar onze Slovaakse partnerschool in Snina.

Wout schreef een verslagje van zijn eerste Erasmuservaring. 😊

A few weeks ago I had the luck of visiting the Cirkevna Spojka Skola in Snina (Slovakia) for the project Artbeat of Erasmus+ and it was the best week ever.

The Artbeatweek started on Saturday at 5am when we left Herzele to take the first ICE-train in Brussels. We travelled through Germany and In Nürnberg we met the German delegation who joined us for the long (36 hours!) train journey. In the early evening we arrived in Prague and had some time to visit the city and it was really amazing. In the late evening we took the night train to Kosice. The next morning around 11am we arrived in

Snina where we met our host families! The rest of the day we were free to spend time with our hosts. Most of us spent the afternoon in Snina where a big fair brought a lot of atmosphere and where we could meet the other delegations.

On Monday morning the project week was officially opened and all the delegations presented their work about art in the different countries and performed their national dances. Next we played a fun game of "mission impossible" and did a great Snina town challenge which we both won! The price we got was a cabbage and two jars of pickles – typical Slovak "treats". 😊 Later that night there was a very fun (dance) party. On Tuesday we spent the whole morning on a workshop to make paintings come to life: the effort was worthwhile as the result was totally amazing. In the afternoon we spent time in our host families and met the other Artbeat students in the evening. On Wednesday we went to Kosice

where we did a workshop to recycle old posters and discovered the city. Then we went to Jumparena to jump into the evening. Thursday was a day we joined more art workshops having to do with the topic of the Slovak meeting: pop art and Andy Warhol. We also practised the traditional dances from the Swedish, the German, the Slovak and the Catalan delegations. We presented a Belgian dance – in the end all delegations joined us! (It took us several Wednesday afternoons of preparation at school to perform well! ;-) On Friday we left by bus to the Tatra mountains.

There we walked up the beautiful mountains and on the top we walked on wooden paths between huge misty trees. Later that night we played some music and there was the final party in the hotel. On Saturday morning we needed to say goodbye to everyone (hugs and tears...) and travelled by bus to Poland to fly home from Krakau.

It was one of the best weeks of my life and I will never forget the journey and the people we met.

KRAS

door S. Vercauteren

Het KRAS-jaar is alweer op volle kruissnelheid! In het KRAS-traject leren acht SPI-leerlingen van de derde graad hoe ze goed moeten debatteren over allerlei maatschappelijke thema's, om later ook effectief onze lokale én nationale politici eens aan de tand te kunnen voelen.

Op 25 september vond op het OLVC Bevegem de introductiesessie plaats. De voorbije weken gaven onze leerlingen het beste van zichzelf in twee felbevochten rollenspelen. Vanuit de rollen van de Iraanse Revolutionaire Garde, Alibaba, Noorwegen en Narges Mohammadi werd onder andere gediscussieerd over nationale veiligheid en de toegang tot sociale media.

Onze leerlingen verweerden zich kranig tegenover de leerlingen van het Sint-Franciscusinstituut Brakel en het OLVC Bevegem. We zijn heel benieuwd of ze binnen enkele maanden ook de politici zo stevig aan de tand durven voelen!

De KRAS-begeleiders:

Interview met mevrouw Boone

door Liesl De Groote, Marilou De Brabander en Dana Janssens (5WW1)

Dag mevrouw Boone, bedankt dat we u mogen interviewen.

Welke vakken geeft u?

- Ik geef wiskunde, fysica, stem, wetenschappen en natuurwetenschappen.

Heeft u een favoriet vak?

- Mijn favoriete vak is wiskunde.

In welke jaren geeft u les en in welk jaar geeft u het liefste les?

- Ik geef les in 2,3 en 4. Maar het liefst in het derde

Wat vindt u tot nu toe al het leukste aan leerkracht zijn?

- Het lesgeven zelf, de kennis doorgeven aan de leerlingen.

Waarom wilde u graag leerkracht worden?

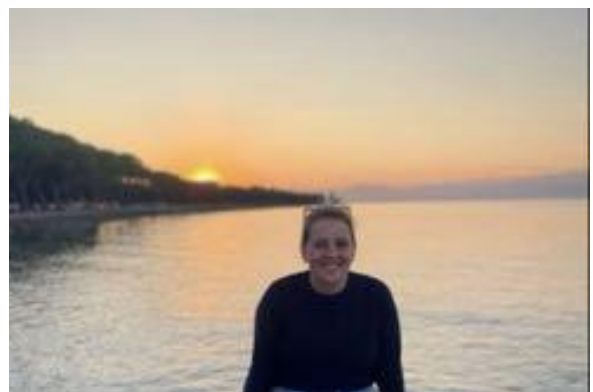
- Omdat ik graag dingen uitleg aan anderen.

Wat vindt u de belangrijkste eigenschap die een leerkracht moet hebben?

- Een leerkracht moet enthousiast voor de klas staan.

We schotelen u ook nog enkele dilemma's voor:

- fietsen/wandelen
- koffie/thee -> geen van beide
- zomer/winter
- kat/hond
- film/lezen
- ochtendmens/avondmens
- pizza/pasta
- snoep/chocolade
- strand/bergen
- kamperen/op hotel gaan
- zon/regen

Bedankt voor het interview.

De stem van SPI

door Liesl De Groote, Marilou De Brabander en Dana Janssens (5 WW1)

Welkom in de nieuwe rubriek: de stem van SPI. Vanaf nu zal je elk semester het heetste nieuws van de naald van de leerlingenraad hieronder lezen. Iedereen heeft wel een idee wat de leerlingenraad doet en wie daarin zit, maar hoe zit het nu precies? In deze eerste editie stellen we onszelf even voor!

Om te beginnen heeft de leerlingenraad twee onderverdelingen, enerzijds zijn er de leerlingen van 1,2 en 3 die de jonge leden van de leerlingenraad vertegenwoordigen en anderzijds heb je de oudere leerlingen van 4,5 en 6 die het andere deel van de leerlingenraad vormgeven.

De jongere leerlingen worden begeleid door mevrouw Baeyens en meneer De Bremme. De enthousiaste leerlingen die deel uitmaken van deze raad zijn: Herbert De Brabander (1A TAL3CL), Mia Van Veerdegem (1A TAL1), Fien Verbeeren (1A TAL1), Happiness Ntekoyez Miranda (1A TAL4), Louise Van der Biest (1A TAL3CL), Elise Van Kerckhoven (1A TAL3CL), Femke Mory (1A TAL3CL), Elien Beauchamp (1A TAL1), Emma Dendauw (1A TAL1), Wout Van Dorpe (2MTW3 CL), Mathis Vanwittembergh (2 LAT2 CL), Nette De Groote (2EO2 CL), Lene Claus (2MTW2), Helena Steenhout (2MTW2), Kyara De Nul (2MTW2), Geike De Brabander (3EW3 CL) en Chris-kenan Ngwande-hotto (3BW).

De oudere leerlingen worden ondersteund door meneer Vandendriessche. De voorzitter van dit deel van de leerlingenraad is Lucas Persoons (5WW1). Hij leidt alles in goede banen en regelt

alle financiële zaken en de bestellingen. Elise Bert (5MT2/LAT) is zijn rechterhand en denkt met hem mee. De overige leerlingen zijn een bron van goede ideeën en een extra paar helpende handen bij activiteiten zoals bijvoorbeeld de hotdogverkoop of de rozenverkoop. De volgende leerlingen geven dit deel van de leerlingenraad vorm: Febe De Pauw (4NW1), Emma Van Vaerenbergh (4LAT1), Elise Bert (5MT2/LAT), Elise De Groote (5IHL), Elena Somers (5WW1), Hannelore Cuijpers (5WW1), Liesl De Groote (5WW1), Dana Janssens (5WW1), Megan Deprez (5WW2 LAT), Merlijne Roels (5EMT2), Margaux Vanwittembergh (5MTW2 LAT) en Marilou De Brabander (5WW1).

Misschien wist je dit nog niet, maar deze leerlingen zorgen voor verschillende leuke activiteiten zoals de badgesverkoop, waar kleurrijke badges verkocht werden voor de Dag van de Jeugdbeweging. Verder organiseerden ze ook nog een hotdogverkoop in de refter, waar iedereen die wilde een lekkere hotdog kon kopen. In de week voor de herfstvakantie werd de school ook versierd. Op de speelplaats kon je heksen spotten en in de refter stonden er pompoenen. Ook de spinnenwebben in de struiken waren niet te missen. In februari zal er ook opnieuw een rozen- en snoepverkoop zijn, met prachtige rode rozen en lekkere snoepjes die je kan geven aan je vrienden of vriendinnen. Heb je nog ideeën voor leuke activiteiten op school of wil je bepaalde dingen anders? Laat het dan zeker weten aan deze leerlingen!

Verhalen na de schoolpoort: In-SPI-rerende oud-leerlingen

Ze wandelden ooit door dezelfde gangen, zaten in dezelfde klaslokalen en droomden net als onze huidige leerlingen over wat zou komen. In deze rubriek kijken we mee met onze oud-leerlingen en ontdekken we welke weg zij na school zijn ingeslagen. In deze eerste editie kan je de lezersbrief van Emma De Wever lezen en een interview met Sara Roosemont (2de bachelor geschiedenis aan de UGent). Zij werd geïnterviewd door meneer Raeman.

Lang leve gemotiveerde leerkrachten

Bio

Emma De Wever

27/04/1999

Afgestudeerd op SPI in 2017 in Wetenschappen-Wiskunde

Studeerde daarna educatieve bachelor Secundair Onderwijs wiskunde – natuurwetenschappen en vervolgens de master Pedagogische Wetenschappen

Leerkracht wiskunde en natuurwetenschappen in de Sint-Jozefschool in Mere

Oud-leerlinge Emma De Wever stapte met veel overtuiging en goesting in het onderwijs. Ze geeft nu wiskunde en natuurwetenschappen in de 3e graad van de Sint-Jozefschool in Mere. In oktober kroop ze in haar pen en schreef ze een open brief naar Minister van Onderwijs Zuhal Demir om haar liefde voor het onderwijs te bezingen. Niet alleen kreeg ze antwoord van het kabinet, haar brief werd ook opgepikt door Humo. Een vurig pleidooi voor de mooie job die lesgeven tenslotte is, en dat van een oud-leerlinge: daar kunnen wij alleen maar blij mee zijn! Dank je wel, Emma!

Beste mevrouw Demir

Vlaamse leerkrachten behoren tot de meest gemotiveerde leerkrachten van Europa, aldus het TALIS-onderzoek, een internationaal vergelijkend onderzoek van de OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling). Eindelijk eens een positief bericht over het onderwijs! Dat doet me deugd. Vandaar deze brief. Graag deel ik met u, en het liefst met de hele wereld, wat mij motiveert als leerkracht, ondanks de

hoge werkdruk en de 'jullie-werken-toch- maar-eenentwintig-uur-per-week'-opmerkingen.

Hier gaan we. Vlaamse leerkrachten zijn gemotiveerd. En ik ook. Meer nog, ik zou mijn job omschrijven als een droomjob, een passie.

Elke dag kom ik in contact met jongeren. Ze houden mij jong. Ze zijn grappig en zoekend naar zichzelf, en daar mag ik hen bij begeleiden. Het is bijna een eer dat deze jongeren mede dankzij mij weten wat exponentiële functies en hypothesetoetsen zijn. Ik hoop dat ze aan mij terugdenken als ze eiwitten eten na het sporten of als ze de uitwerpselen van een kat vermijden bij een zwangerschap.

Ik voel me competent. Nog nooit eerder voelde ik mij zo slim. Op zich niet onlogisch als je eenentwintig presentaties per week maakt. Ik leer voortdurend bij: ik verdiep me in de leerinhouden, ga naar de bib, luister podcasts, op zoek naar weetjes en voorbeelden om mijn lessen levendig te maken. Ik voel me ook competent omdat jongeren naar mij opkijken. Of toch, dat hoop ik. Ik voel het ook wel aan hun knikjes en hallootjes in de wandelgangen. Oh, wat fijn om leerlingen te kruisen in en buiten de school. Ik voel me bijna een BV op microschaal.

Wat is het mooi. Zo mooi, dat ik er eigenlijk geen probleem mee heb om avonden voor school te werken. Of toch meestal niet. Ik ben natuurlijk een starter en heb een vrij complexe opdracht met helaas bijna geen paralleluren. Dit is zeker niet bij elke leerkracht zo. Gelukkig maar! En gelukkig gaat deze werkdruk ooit minderen. Althans, ik leef op hoop. Maar goed, elke leerling heeft recht op een goed voorbereide, competente leerkracht, toch? Ik zie die vele werkuren dan ook als een investering in mezelf, als leerkracht. Hopelijk kan ik deze lessen, of toch enkele hiervan, komende jaren nog eens geven. (Bij deze hoop ik ook van harte (!) dat ik op mijn huidige school mag blijven, met ongeveer dezelfde vakken. Ik ben er gelukkig.)

Is dan echt alles rozengeur en maneschijn? In mijn eerste schooljaar zeker niet. Leerlingen liepen over mij heen. Lessen werden echt niet altijd goed voorbereid, en dat hebben leerlingen door. Ik was soms veel te losjes. Soms speelde ik een rolletje en deed ik alsof ik een 'strenge leerkracht' was. Ook dat prikken leerlingen meteen door. Nu ben ik authentiek. Ik ben mezelf: losjes, rechtvaardig en met een berg respect voor mijn leerlingen. Ik heb hen graag. En godzijdank krijg ik dit respect terug. Dankjewel, leerlingen.

Toch is er één gegeven dat ik niet leuk vind aan mijn job: hoe de maatschappij kijkt naar leerkrachten. 'Weinig werken en veel vakantie.' Ja, die zomervakantie is zalig, honderd procent akkoord. Maar tijdens het schooljaar ervaar ik zelden vakantie. Of toch niet meer dan in andere sectoren. En dat is oké. Wat wel jammer is, is dat niet iedereen dat ziet of wil zien. Om dit even te schetsen: een collega van mij, die intussen

haar tweede schooljaar lesgeeft, werkt uren en uren voor school, ook in het weekend. Zij heeft er geen probleem mee, maar haar moeder geeft wel opmerkingen als: 'Je staat in het onderwijs, zoveel werk heb jij toch niet'. Haar eigen moeder.

Dus bij deze: mag ik op u rekenen om, samen met mij, het beeld van de leerkracht in de maatschappij op te waarderen?

Tot slot, een boodschap aan alle startende leerkrachten: hou vol. Het is echt mooi. En wacht maar tot jouw leerlingen proclameren. Vorig schooljaar proclameerde ik mijn schatjes van het zesde. Oh, wat ben ik fier op hen.

Onderwijs is hard werken, maar voor mij is het de 'mooiste job'. En dat mag de wereld gerust wat vaker horen.

HUMO

TV MUZIEK HuMoR

HUMO OPEN VENSTER

Lezersbrief: 'Er is één aspect dat ik niet leuk vind aan mijn job: hoe de maatschappij naar leerkrachten kijkt'

Emma De Wever uit Aalst is leerkracht. 'Eindelijk eens een positief bericht over het onderwijs! Dat doet me deugd', schrijft ze in een lezersbrief.

Getty Images

Veel liefs

Een gepassioneerde 'Mevrouw' De Wever

Emma De Wever

Leerkracht derde graad secundair onderwijs wiskunde – natuurwetenschappen

(KZD-6260) - Lang leve gemotiveerde leerkrachten: een positief verhaal n.a.v. het TALIS-onderzoek

KJ Kabinet Demir Jira <kabinet.demir.jira@vlaanderen.be>

Aan: U

Wo 5/11/2025 15:22

Beste,

Wat een prachtige en oprechte brief. Uw woorden getuigen van een diepe passie voor het onderwijs en een groot respect voor uw leerlingen. Uw enthousiasme werkt aanstekelijk, en het is hartverwarmend om te lezen hoe u ondanks de uitdagingen toch zoveel voldoening haalt uit uw werk.

Minister Demir waardeert uw betrokkenheid en de positieve boodschap die u deelt over het onderwijs. Hoewel zij uw brief niet actief zal verspreiden, wordt uw stem gehoord en erkend als een waardevolle bijdrage aan het maatschappelijke debat over het leerkrachtenberoep.

U geeft niet alleen les, u inspireert, begeleidt en vormt jonge mensen — en dat is van onschatbare waarde. Blijf vooral uzelf: authentiek, betrokken en gepassioneerd. Uw leerlingen hebben geluk met u als leerkracht.

Met vriendelijke groeten,

Nick Buysmans
Publieksvragen

KABINET VAN ZUHAL DEMIR, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JUSTITIE EN WERK
T 02 552 61 00
Seven - 6de verdieping, Koning Albert II laan 7, 1210 Sint-Joost-ten-Node
www.vlaanderen.be

'Mijn advies aan de elfjarige Sara? Blijf nu toch eens kalm!'

door J. Raeman

Sara Roosemont

01/12/2006

Afgestudeerd op SPI in 2024 in 6 MTW/LAT

Hobby's: tennis en lezen

2de bachelor Geschiedenis UGent

Waarom heb je voor de richting geschiedenis gekozen?

Eigenlijk was ik altijd al heel geïnteresseerd in geschiedenis. Mijn vader heeft ook geschiedenis gestudeerd en heeft in mijn jeugd zijn passie onbewust aan mij doorgegeven. Toen kwam ik naar het SPI en vond ik de geschiedenislessen boeiend, wat mijn interesse alleen maar aanwakkerde. Toch heeft het tot 1 september van vorig jaar geduurd voor ik in mijn hoofd beslist had dat ik eind september geschiedenis zou studeren. Ik twijfelde namelijk nog tussen geschiedenis en rechten, wat volgens een aantal mensen meer nut zou hebben, maar intussen weet ik wel beter (*lacht*). Ik ben blij dat ik mijn hart gevolgd heb en geschiedenis heb gekozen.

Vormden je lessen op SPI een goede voorbereiding op de richting geschiedenis?

Ja, geschiedenis is een heel brede richting, waar heel wat verschillende domeinen aan bod komen. Ik heb op het SPI een brede basis opgedaan door mijn studie Moderne Talen – Wetenschappen met optie Latijn. Zo kreeg in mijn eerste jaar het vak 'Inleiding tot de voornaamste moderne literaturen'. Heel wat van die leerstof was in de lessen Nederlands van de derde graad al aan bod gekomen.

Vorig academiejaar heb ik ook gewerkt rond wetenschapsgeschiedenis, dus ook de lessen wetenschappen waren zeker niet nutteloos. Dit jaar staat dan weer statistiek op het programma, wat ook al op het SPI aan bod kwam. Verder hebben mijn leerkrachten Nederlands me ook academisch taalgebruik aangeleerd, wat handig is bij de papers die ik moet schrijven. Ik pas ook nog steeds sommige studietips van leerkrachten toe, zoals brain dumps.

Hoe verliep je eerste jaar?

In het begin kwam er heel veel op mij af. Alles is nieuw en de UGent is duidelijk het SPI niet. Voor sommige vakken zat ik met duizend mensen samen in de les, wat echt wel overweldigend is. Een lesuur duurt nu helaas ook geen vijftig minuten

meer; de meeste van mijn lessen worden in blokken van drie uur gegeven, soms tot 19u. Toch let ik eigenlijk beter op dan in het middelbaar, misschien omdat de stof me nu meer interesseert (*grijnst*).

Het meest moest ik wennen aan de blokperiode. Je studeert eerst drie weken als voorbereiding op de examens en dan volgen er vier weken examens. Zeven weken van alleen maar studeren is echt wel pittig. De hoeveelheden leerstof zijn ook groter dan in het middelbaar, waardoor je ook niet meer alles van a tot z kunt kennen. Dat maakte mij best onzeker en ik was nerveus voor mijn examens omdat ik niet wist waaraan ik me moest verwachten. Maar uiteindelijk bleek mijn stress niet helemaal terecht.

Hoe waren je resultaten?

Goed, ik was op alle vakken geslaagd in eerste zit. Omdat ik goede resultaten haalde, kreeg ik net als twee oud-klasgenoten een uitnodiging om deel te nemen aan de selecties voor de Quetelet colleges, een verdiepingsprogramma voor studenten die breder willen denken dan hun eigen vakgebied.

Proficiat! Hoe verliepen de selecties voor de Quetelet colleges?

150 mensen hebben eerst hun kandidatuur gesteld in een motivatiebrief. Nadien volgde er een schriftelijke proef. Ik moest een essay schrijven over drie mogelijke onderwerpen. Ik koos voor de vraag: 'Moet er een Europees verbod komen op kledij die verkregen is uit kinderarbeid, ook als dat leidt tot prijsverhogingen?' Op basis daarvan werden er 80 mensen geselecteerd. Hierna volgde er een debatronde waarbij je het in groepen van 8 tegen mekaar opnam. Bij mij ging het debat over het al dan niet weghalen van standbeelden van omstreden historische figuren zoals Leopold II. Uiteindelijk bleven er 50 mensen over uit verschillende studierichtingen.

Vind je de Quetelet colleges een meerwaarde?

Ja, elk semester draait rond een ander thema. Dit semester is het thema 'Wat is wetenschap?' Elke week krijgen we een lezing rond een onderwerp binnen dat thema, zo heb ik al lezingen over wiskunde en godsdienstwetenschap gevolgd. Als voorbereiding op de lezing lees je een tekst over het specifieke onderwerp van die week. Na de lezing is er een debat onder de docenten en studenten. We sluiten de avond gezellig af met pizza.

Ik vind het fijn dat ik met studenten van heel veel verschillende studierichtingen samen zit. Dan leer je om een onderwerp van uit verschillende invalshoeken te bekijken. Los daarvan heb ik ook gewoon een leuke groep mensen leren kennen, dus ik vind het echt een aanrader!

Zit je op kot?

Ja, sinds dit academiejaar deel ik een appartement met mijn vriendin Emma, die ook op het SPI zat. Mijn ouders vonden dat ik het me het eerste jaar moest bewijzen. Bij goede resultaten zou ik het tweede jaar op kot mogen. Ik denk dat dat geen slechte zaak was. Zo kon ik tijdens het eerste jaar naar huis komen, even bijpraten met mijn ouders en eten op tafel hebben, al zorgde de NMBS toch ook voor veel ergernis. Op kot kan ik nu iets langer slapen en kom ik wél op tijd in de les. Gent is ook echt een heel leuke studentenstad, er is veel meer te doen dan in Herzele. Of je nu graag shopt of liever iets gaat drinken met vriendinnen, het kan allemaal.

Waar zie je jezelf binnen vijf jaar?

Binnen vijf jaar heb ik hopelijk mijn geschiedenisdiploma en een boel leuke reisherinneringen op zak. Ik werk in de journalistieke of politieke wereld, maar ik heb nog geen specifieke job in gedachten. Verder hoop ik gelukkig en gezond te zijn.

Tot slot: welk advies zou je geven aan de elfjarige Sara die start op het SPI?

Blijf nu toch eens kalm, alles komt goed! Je gaat leuke vriendinnen hebben op school en je zal er véél op reis gaan, het kan slechter! Maar eigenlijk ben ik nog altijd niet rustig, dus misschien zegt dat wel iets over mezelf. *(lacht)*

Familienieuws

We vieren vrolijk nieuws binnen ons schoolteam! Benieuwd wat jullie leerkrachten beleven? Lees snel verder!

Zowel Roel De Turck als Stef Vercauteren mochten deze zomer een dochter verwelkomen in hun gezin. Julia zag op 13 juli het levenslicht en Rosalie op 9 september. Proficiat aan de fiere papa's!

Helga Meersman werd op 29 oktober voor de derde keer oma. Na Celeste en Pepijn kwam er dus nog een kleindochtertje bij: Louise. Proficiat!

Camille Vroman deelde haar passie voor bloemschikken met een aantal collega's die samen een kerststukje maakten. Met wat vrolijke kerstdeuntjes op de achtergrond werd wetenschapsklas N12 omgetoverd tot een gezellige hobbyruimte.

NETSPiX

In elke nieuwe editie nemen we jullie mee op een spannende reis door de wereld van anderstalige series en films op Netflix. Ons doel? Jullie inspireren om buiten de gebaande paden te treden en series te ontdekken die de grenzen van taal en cultuur overstijgen.

Of het nu gaat om spannende Franse thrillers, hartverwarmende Spaanse drama's, meeslepende Duitse actiereeksen— elke editie van Spi-chless belicht een andere serie die het waard is om gezien te worden. We geven een beknopte samenvatting, vertellen wat deze serie bijzonder maakt, en delen onze favoriete momenten en personages. Wie weet leer je zelfs een paar nieuwe woorden in een vreemde taal!

Zorg ervoor dat je onze schoolkrant in de gaten houdt en ontdek keer op keer een serie die je kijkt net wat diverser maakt, want soms laat het beste verhaal zich vertellen in een taal die je nog niet kent.

Anthracite

Welkom bij een nieuwe jaargang van NetSPiX. In elk schoolkrantje geven we je een aanbeveling voor een serie of film in een moderne vreemde taal. De aanbevelingen zijn steeds terug te vinden op één van de streamingplatforms die in België beschikbaar zijn.

Aantal delen: 6

Speelduur per aflevering: ca 50 minuten

Korte inhoud: In deze zesdelige serie wordt de jonge Jaro onterecht beschuldigd van een moord die sterk lijkt op het werk van een sekte jaren eerder in het dorp. Samen met de dochter van een verdwenen journalist, probeert hij de ware toedracht te achterhalen en zichzelf vrij te pleiten. In het prachtige decor van de Alpen zorgt Anthracite voor de nodige spanning tijdens de koude wintermaanden.

Genre: thriller – detective

Productiejaar: 2024

Productieland: Frankrijk

Taal: Frans

Platform: Netflix

Het leven zoals het is in het SPI

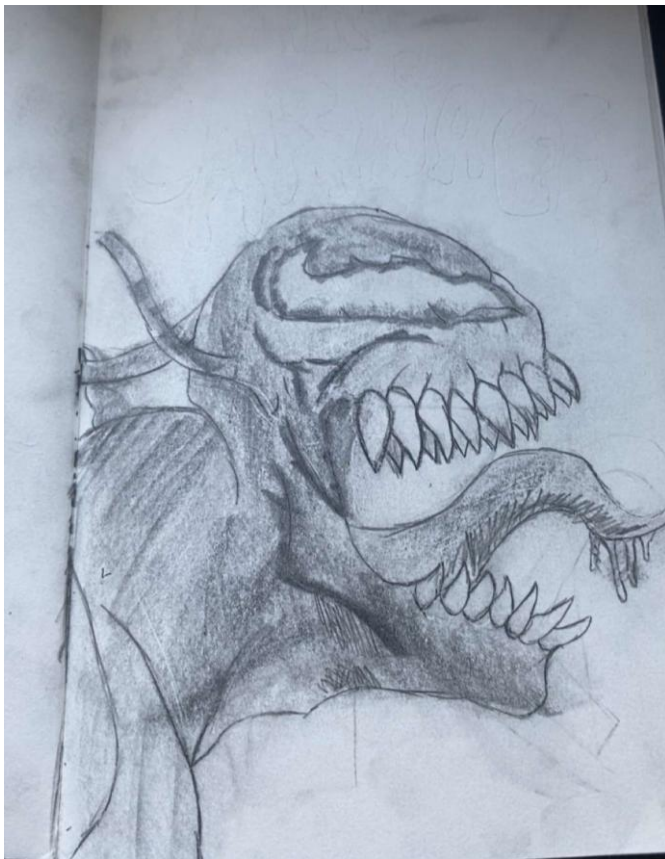
Tussen lessen, pauzes en kleine momenten door speelt zich elke dag het echte schoolleven af. School is meer dan les volgen alleen. In deze fotoreeks tonen leerlingen het SPI zoals zij het elke dag beleven, met kleine momenten die vaak onopgemerkt voorbijgaan. Anna Brondeel (3 NW1) maakte een fotoreportage over een dag als SPI'er en bracht meneer Rogge als Romein in beeld. Verder vinden jullie ook een beeld van de maansverduistering in september genomen door Fay De Bom (3 EW1 CL).

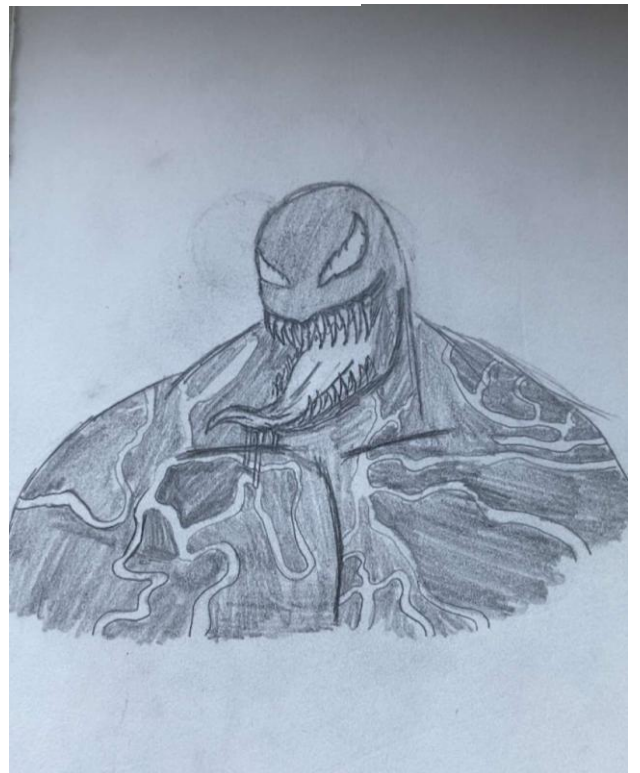

De blik van de kunstenaar

Soms zeggen beelden meer dan woorden. In De blik van de kunstenaar laten leerlingen hun creativiteit spreken en tonen ze hoe zij de wereld, de school en alles daartussen zien. In deze editie kunnen jullie het werk van Mats Van den Berghe (1 LAT1), Margaux Kellens (4 EW1 CL) en Simon De Saedeleer (6 WW2/LAT) vinden. Verder werd onze mooie cover ontworpen door Ebe De Graeve (1 TAL5 CL) en doorheen de krant vinden jullie ook tekeningen van Cara Fackaert (3 NW1).

Mats Van den Berghe

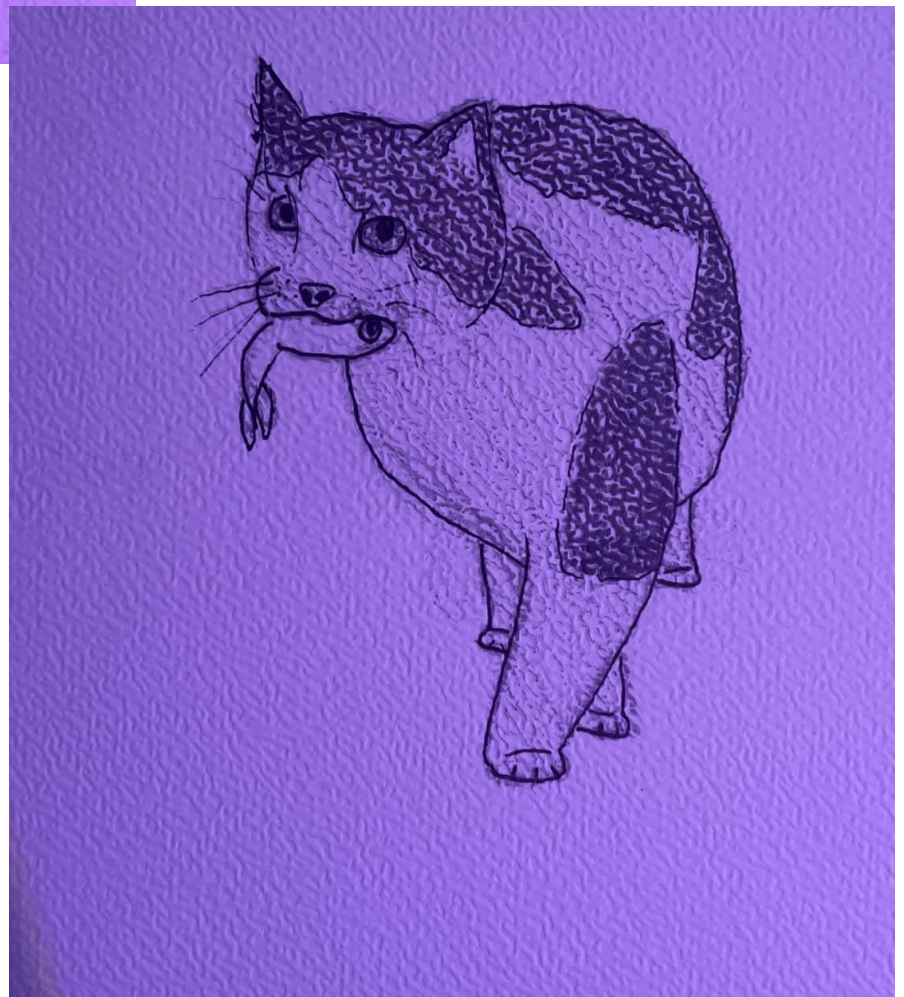
Mats Van den Berghe

Margaux Kellens

Margaux Kellens

Simon De Saedeleer

Simon De Saedeleer

Woordzoeker

Kerst op SPI - 18×18

A	K	E	R	S	T	M	A	T	I	N	E	E	Q	L	F	J	L
E	E	T	W	S	S	S	N	E	L	E	I	R	E	G	O	H	E
I	J	C	C	I	U	K	C	A	E	K	G	Q	E	N	F	T	F
T	T	A	C	A	I	I	A	Z	I	A	D	I	R	I	A	P	A
N	U	T	Y	H	T	E	K	E	E	W	E	T	S	M	R	A	W
A	A	N	X	Y	O	N	C	O	T	P	K	Y	M	J	G	B	I
K	E	O	S	U	T	C	O	R	M	O	O	B	T	S	R	E	K
A	D	C	T	U	Q	F	O	C	L	A	D	Q	A	I	O	G	W
V	A	G	O	W	M	P	T	M	R	B	G	R	T	G	E	Y	A
T	C	N	I	J	P	S	K	Y	E	E	K	R	F	Z	N	G	T
S	M	I	U	A	T	H	A	D	G	L	D	U	E	M	E	H	E
R	V	L	R	H	A	J	C	R	K	R	K	U	Q	B	B	D	R
E	S	R	U	O	C	R	A	P	E	T	G	O	O	H	E	A	P
K	L	E	E	R	L	I	N	G	E	N	R	A	A	D	V	J	R
G	X	E	G	V	M	A	K	E	R	S	T	M	A	N	E	B	E
I	U	L	T	F	M	D	I	O	K	S	K	G	I	K	R	G	T
R	L	A	Y	E	T	E	C	H	N	O	P	O	L	I	S	Y	W
E	Q	X	N	M	Q	D	J	N	E	Z	E	L	R	O	O	V	L

BERGAMO CADEAUTJE CHOCOMELK ERASMUS GROENEBEVERS
HOGERIELEN HOOGTEPARCOURS KERSTBOOM KERSTMAN
KERSTMATINEE KERSTVAKANTIE KRAS LEERLINGCONTACT
LEERLINGENRAAD NAMEN OUDERCONTACT PAIRIDAIZA
RAPPORT SKIEN TECHNOLIS VOORLEZEN WAFEL
WARMSTEWEEK WATERPRET

WE RISE BY
LIFTING
OTHERS

IdeasForArtists